

Arrest

nr. 242 559 van 20 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 4 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, dient op 27 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoeker wordt op 5 maart 2020 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna 'CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en bijgestaan door zijn advocaat.

1.3. Op 30 maart 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren en getogen te zijn in Jordanië, Amman. Uw beide ouders zijn Palestijnen van origine, maar uw moeder slaagde er, als vluchteling van '48, in om de Jordaanse nationaliteit te verwerven. U bent ongehuwd en niet UNRWA geregistreerd. Als kind werd u steeds gepest en gediscrimineerd omdat u als Palestijn als vreemdeling werd beschouwd, pesterijen die ook verder liepen tijdens uw volwassen leven. U klaagt tevens de gelimiteerde rechten van Palestijnse vluchtelingen in Jordanië aan. In 2017 verhoogde de Jordaanse overheid de prijzen van de paspoorten van Palestijnen van 25 naar 300 dinar. Een hoog bedrag gezien Palestijnen verplicht hierover dienen te beschikken en deze slechts een geldigheidsduur van twee jaar kent. Omwille van deze prijsverhoging nam u op 22 februari 2017, 4 maart 2017 en 9 mei 2017 deel aan betogingen voor meer rechten voor de Palestijnen. Op 11 mei 2017 werd u gearresteerd. Tijdens de ondervraging werd u uitgescholden en geslagen. U zou hierop één van uw ondervragers hebben teruggeslagen. Enkele uren later zou men u ondervraagd hebben, u hebben beledigd en geslagen. De volgende dag werd u van uw handboeien ontdaan en naar de gevangenisdirecteur gebracht die u opnieuw uitschold. Daarna moest u uw handtekening zetten onder een document en werd u gezegd dat u de volgende dag naar het parket zou worden gebracht. De volgende dag werd u samen met zes anderen naar de openbare aanklager gebracht. Er werden u vragen gesteld over uw facebookpagina, uw deelname aan betogingen en u werd gewezen op een rapport vanuit de gevangenis waarin stond vermeld dat u problemen had met celgenoten en de ondervrager had geslagen. Hij besloot u daarom gedurende zeven dagen in hechtenis te nemen. U zou dit oneerlijk hebben gevonden en hem van weerwoord hebben gediend waardoor hij uw straf verhoogde naar 15 dagen gevangenschap. Daarna werd u overgebracht naar de gevangenis van Juweida waar ze u verbaal zouden hebben vernederd en uw hoofd hebben kaal geschoren. U kon naar uw familie bellen die een advocaat voor u regelde. Na de zitting werd u op 29 mei 2017 onder borg en onder de voorwaarde dat u uw woonplaats niet zou verlaten, vrijgelaten. Op 30 mei 2017 ging u naar het ziekenhuis, u kreeg er de nodige behandelingen en mocht na twee dagen naar huis. Hierna nam u contact op met uw advocaat die zei dat u beschuldigd werd van drie zaken, namelijk zich verzetten tegen de veiligheidsdiensten, schade toebrengen aan het algemeen belang van de staat en conflicten veroorzaken op sociale media. Uw advocaat zou u hebben gezegd dat de situatie moeilijk lag voor u omdat u effectief bepaalde posts had geplaatst op facebook, dat u uw deelname aan de betogingen had bekend en dat er getuigen waren geweest van uw vechtpartij met de ondervrager. U diende elke donderdag uw aanwezigheid te bevestigen. U werd verder ook ontslagen door uw werknemer omwille van uw langdurige afwezigheid, kreeg problemen met uw familie die u het kwalijk namen dat u zich overal in mengde en u vreesde te zullen worden opgesloten. U zag als enige oplossing het land te verlaten. Ondanks uw reisverbod, slaagde u er, met hulp van een smokkelaar en zonder uitreisstempel, het land te verlaten. Op 20 juli 2017 nam u een vlucht naar Turkije. U stuurde uw paspoort terug naar Jordanië waar uw broer een visum regelde voor u in de ambassade van Bosnië. In oktober 2017 probeerde u een eerste maal uit Turkije te vertrekken via Bosnië maar slaagde daar niet in. Een tweede poging, op 22 februari 2018, lukte wel. Vanuit Bosnië ging u naar Oostenrijk waar u in de luchthaven een verzoek om internationale bescherming indiende. U bewam er een weigering. Vanuit Oostenrijk reisde u vervolgens verder naar België waar u op 27 september 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een medisch attest, twee attesten van uw psycholoog, een document dat bewijst dat u afstamt van een Jordaanse moeder maar via haar de nationaliteit niet kunt verwerven, een kopie van de verblijfsvergunningen van uw vader en grootvader, een Jordaanse wet, racistische commentaren op Facebook tegen Palestijnen in Jordanië, een Human Rights rapport Jordanië 2018, een rapport inzake 'Zwarte September', een foto van uw hand, en een kopie van een uittreksel uit uw gerechtelijk dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u nooit geregistreerd bent bij UNRWA en dat u nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA. Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Uw vrees ten aanzien van Jordanië vertaalt zich in twee redenen. Zo stelt u enerzijds niet terug te kunnen keren omwille van de discriminerende behandeling in Jordanië ten aanzien van 'Gaza-Palestijnen' én omdat u veroordeeld zou zijn geweest met betrekking tot de drievoudige aanklacht, i.c. 'verzet tegen de veiligheidsdiensten', 'schade toebrengen aan het algemeen belang van de staat' en 'conflicten veroorzaken op sociale media'. U stelt eveneens dat u bij een eventuele terugkeer naar Jordanië, een gevaarlijk man zal worden omdat u wraak in gedachten hebt jegens diegene die u zou hebben geslagen (CGVS, pg. 9).

Wat de discriminerende behandeling betreft, geeft u verschillende zaken aan. Zo stelt u dat u in uw lagere schooltijd buiten moest blijven staan omdat u als vreemdeling werd aanzien (CGVS, pg.7), u gepest werd door andere leerlingen omdat u geen nationaal nummer had (CGVS, pg.7), u dagelijks werd uitgescholden (CGVS, pg.7), u bepaalde beroepen niet kan beoefenen (CGVS, pg.7), families niet toelaten dat hun dochters met jullie huwen (CGVS, pg.7), u steeds extra werd gecontroleerd door de politie (CGVS, pg.7) en er steeds verwijzingen worden gemaakt naar jullie rol in 'Black September', het conflict in 1970 tussen de Jordaanse staat en Palestijnse vluchtelingen waaruit bepaalde maatregelen ten aanzien van Palestijnen zijn voortgevloeid (CGVS, pg. 7). In deze dient te worden opgemerkt, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, dat deze vormen van discriminatie niet van die aard zijn dat kan worden gesproken over vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit voorgaande blijkt dit echter niet het geval te zijn. Daarnaast blijkt dat u toegang had tot scholing en een opleiding kon volgen aan de universiteit (CGVS, pg.6). Alhoewel u steeds illegaal zou hebben gewerkt omdat u geen toegang had tot alle goede beroepen (CGVS, pg.7), zou u de laatste twee jaar in alarmsystemen hebben gewerkt en daarvoor wat van alles hebben gedaan (CGVS, pg.6). U kon met andere woorden in uw onderhoud voorzien. Uw vader was schoenmaker en uw broer werkte af en toe in aluminium design (CGVS, pg. 6). U had toegang tot huizing (CGVS, pg.3). U maakt dan ook niet aannemelijk dat er in uw hoofde sprake is van discriminatie die het leven in uw land van herkomst ondraaglijk maakt.

Wat betreft uw veroordeling ten aanzien van de drievoudige klacht die jegens u werd geformuleerd, dient te worden opgemerkt dat uit niets kan worden opgemaakt dat u wel degelijk werd veroordeeld met betrekking tot deze aanklachten. Het enige document dat u voorlegt als begin van bewijs is een uittreksel van uw gerechtelijk dossier waarop vier data te zien zijn, met daarnaast de naam van de afdeling en de rechtbank (zie administratief dossier). Een eerste zaak in 2016 betreft een stammenconflict waarbij de klacht uiteindelijk zou zijn ingetrokken (CGVS, pg.10). De vermelding van 10 mei zou daags na de betoging zijn geweest (CGVS, pg.10) en de andere twee zaken weet u niet waar zij voor staan (CGVS, pg.10). U vermoedt dat het vonnissen en uitspraken van de rechtbank betreffen (CGVS, pg.10). Het dient geen betoog dat uit dit document geenszins op te maken valt om welke redenen deze zaken werden aangestipt.

Ook uw bewering dat u daadwerkelijk bij verstek werd veroordeeld, kunt u niet aantonen daar uw advocaat u enkel zou hebben meegedeeld dat u werd veroordeeld door de rechtbank van veiligheidszaken en de rechtbank van Zuid-Amman (CGVS, pg.9). Op uw vraag om documenten en extra informatie hierover voor te leggen, zou hij u grote bedragen hebben gevraagd die u niet kon betalen (CGVS, pg.9). Een andere advocaat kon u niet bekomen, daar u ofwel naar de ambassade moest gaan ofwel persoonlijk aanwezig moet zijn (CGVS, pg.9). Ook uw broer kon, naast het uittreksel uit uw gerechtelijk dossier, zonder advocaat geen andere documenten bekomen. Daar u door uw advocaat in het ongewisse zou zijn gelaten betreffende uw mogelijke veroordelingen, kan van u worden verwacht dat u zelf alle relevante informatie waarop u (wel) de hand kon slaan, zou uitspitten om uw eigen risico op vervolging in te schatten. Alhoewel u daadwerkelijk een wet voorlegt waarbij u stelt dat daarin de strafmaat zeer duidelijk wordt vooropgesteld (CGVS, pg.11), kunt u echter geen duiding geven over welke strafmaat u volgens eigen informatie dan wel riskeert (CGVS, pg.11). U zou het allemaal wel hebben gelezen, maar kan het niet onthouden (CGVS, pg.11) en vermoedt dat het lid 10 of 11 betreft (CGVS, pg.11). Opnieuw dient het geen betoog dat, zeker gezien de non-informatie van uw advocaat, u alles in het werk zou stellen om zelf de nodige informatie te bekomen aangaande uw persoonlijke situatie en de eventuele strafmaten gelinkt aan de klachten die jegens u werden geformuleerd. Dat u zelfs niet bij benadering zou onthouden wat er in die wet staat, is dan ook zeer opmerkelijk te noemen. U oppert dat u misschien bij een andere advocaat uw licht zou kunnen opsteken betreffende deze strafmaten, maar dat men in Jordanië geen juridisch advies mag geven indien het niet persoonlijk is (CGVS, pg.11). Het dient geen betoog dat men ook buiten Jordanië het advies kan inroepen van evt. Arabisch sprekende personen die u enig juridisch advies kunnen verstrekken.

Bovendien diende u zich te informeren of het advies niet kon worden verleend via andere kanalen zoals skype etc. (CGVS, pg.11). Het gebrek aan initiatief dat u hierin stelde, wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat hij moeite doet om zich te informeren over alle elementen die van belang zijn en betrekking hebben op zijn persoonlijke vrees. Overigens dient te worden opgemerkt dat u, zelfs als zou het vaststaan dat u werd veroordeeld voor één van de hierboven aangehaalde zaken, quod non, u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele berechting als Palestijn anders – niet eerlijk - zou worden behandeld (CGVS, pg.11) waardoor evenmin kan worden besloten dat u in geval van een terugkeer naar Jordanië persoonlijk een bijzonder risico loopt op systematische discriminatie en wel in die mate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat ook uw relaas betreffende uw reisweg en het volgens u ontbreken van een uitreisstempel in uw paspoort niet kan worden aangetoond daar u moedwillig uw paspoort vernietigde in de luchthaven van Oostenrijk (CGVS, pg.5). Uw gedrag duidt op een flagrant gebrek aan medewerking in uw hoofde. Op een verzoeker rust immers de verplichting om bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen. Het moedwillig verscheuren van documenten strookt niet met het gedrag dat de asielautoriteit kan en mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. In een dergelijke situatie mogen de bevoegde asielinstanties namelijk de onvoorwaardelijke en volledige medewerking van de persoon in kwestie verwachten. Dat u hieraan verzaakt valt niet te rijmen met de door u ingeroepen vrees. Er kan immers niet worden begrepen waarom u, die beweert te vrezen voor uw leven en om die reden een verzoek om internationale bescherming indient, de documenten die uw verklaringen kunnen staven, verscheurt. Uw gedrag doet vermoeden dat u wil beletten dat de Belgische asielinstanties kennis zouden nemen van de inhoud van uw paspoort, dit omdat de hierin vervatte informatie niet overeenstemt met de verklaringen die u ten overstaan van de asielinstanties heeft afgelegd en dat dit document een negatieve invloed zou kunnen hebben op de beslissing inzake uw verzoek om internationale bescherming. Het gegeven dat u doelbewust documenten vernietigd heeft teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt. Uw gedrag brengt ook uw algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven in het gedrang. Het gegeven dat u de instanties, bevoegd voor het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, tracht te misleiden betreft een element dat in rekening moet gebracht worden bij het beoordelen van uw verzoek om internationale bescherming en heeft tot gevolg dat de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen met een grotere dan normale gestrengheid beoordeeld dient te worden. Hiermee geconfronteerd geeft u geen geldige verschoning voor uw gedrag daar u stelt dat u dit zou hebben gedaan op aangeven van vrienden en kennissen zodat u niet zou worden teruggestuurd (CGVS, pg.5).

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan en komt u bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u voorgelegde documenten, die hierboven nog niet werden besproken, vermogen niet voorgaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De kopie van uw geboorteakte, het document dat uw afstamming bewijst en de verblijfsvergunning van uw vader en grootvader tonen uw herkomst en origine aan, elementen die niet door het CGVS in twijfel worden getrokken. De kopie van uw medisch attest en de foto van uw hand toont aan dat u problemen ondervond aan uw hand, niet meer en niet minder. De racistische commentaren op Facebook tegen Palestijnen in Jordanië, het Human Rights rapport 2018 en het rapport inzake 'Zwarte September' tonen aan dat de situatie van Palestijnen in Jordanië niet gemakkelijk is, maar tonen geen individuele vervolging in uw hoofde aan. Uw eerste psy attest betreft uw statuut in Jordanië en de psychologische problemen die u daardoor ondervond, waarop reeds veelvuldig werd geargumenteed. Uw tweede psy attest geeft uw problemen aan met betrekking tot de leefomstandigheden in het opvangcentrum, uw verlangen naar een eigen woonst en de procedure waarin u zich bevindt. Deze elementen hebben echter geen uitstaan met de door u vooropgestelde vrees. Ook de door u geformuleerde opmerkingen kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar deze niet de essentie van de beslissing uitmaken. Wat betreft het feit dat u zich door de coronacrisis niet in de mogelijkheid bevindt om bij uw advocaat in Jordanië de nodige informatie te verzamelen, dient te worden opgemerkt dat u reeds ruimschoots de tijd had om uzelf te informeren betreffende uw gerechtelijk dossier en het risico dat eruit voort vloeit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Hij doet gelden dat hij verschillende redenen aanhaalde waarom hij gevlucht is uit Jordanië en waarom hij er vrees voor zijn leven. Ten eerste haalde verzoeker de aanhoudende discriminatie aan tegen Gaza-Palestijnen. Met betrekking tot het desbetreffende motief in de bestreden beslissing stelt verzoeker: *"Nochtans heeft verzoekende partij uitgelegd haar hele leven gediscrimineerd te worden"* en citeert paragrafen uit de notities van het persoonlijk onderhoud op pagina's 5, 6 en 7. Hij stelt verder: *"de verzoekende partij had er geen rechten, en heeft nooit op een legale manier kunnen werken"* en citeert zijn verklaringen op pagina 7 van de notities van het persoonlijk onderhoud waarin hij stelt nooit legaal gewerkt te hebben en pagina 9 van de notities waarin hij stelt *"ik kan niet terugkeren naar daar, als ik terug zou gaan, dan zou ik opnieuw alles moeten confronteren. Racisme, oneerlijkheid, foltering. Ten tweede, Jordanië is nooit mijn vaderland geweest. Ik haat die staat, qua burgers, staat en overheid. Als ik terug naar daar zou keren, zal ik geen goede man blijven. Ik zal zelfs een gevaarlijke man worden, want ik denk nog steeds aan die man die mij sloeg en ik wel zo graag wraak nemen op hem. Ik heb niemand meer in Jordanië. Zelfs mijn jongste zus heet nu serieus nierfalen omwille van een medische fout daar"*.

Verzoeker stelt verder dat verwerende partij geen geloof hecht aan de vrees van verzoekende partij omwille van de drievoudige klacht die jegens haar werd geformuleerd. Hierover stelt verzoeker het volgende:

"Verwerende partij dient te beseffen dat het voor verzoekende partij bijzonder moeilijk is om bewijzen te verzamelen aangaande de klachten die tegen haar werden ingediend. De enige persoon die haar documenten aangaande haar veroordelingen kon helpen, was haar advocaat. Echter, die probeerde verzoekende partij af te persen en vroeg bedragen die verzoekende partij onmogelijk kon betalen. Verwerende partij is niet ernstig te stellen dat verzoekende partij kanalen had moeten proberen om aan documenten tegeraken. Verzoekende partij heeft/had geen enkel recht in Jordanië, zij was er vluchteling en werd haar hee leven gediscrimineerd. Langs welke kanalen had zij aan deze documenten moeten geraken?? Verzoekende partij heeft reeds een begin van bewijs aangebracht. Het komt aan verwerende partij toe om het verder te onderzoeken.

Bovendien heeft verzoekende partij haar probleem erg uitgebreid uiteengezet. Verzoeker citeert vervolgens integraal zijn verklaringen zoals opgenomen in de notities van het persoonlijk onderhoud CGVS op pagina's 7 t.e.m. 9.

Verzoeker besluit zijn betoog door te stellen dat hij meent dat *“verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens schendt de verwerende partij de materiele motiveringplicht. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn”*.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker vraagt de Raad hem de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Bewijs pro deo rechtsbijstand.
3. Nieuwe elementen

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer dd. 8 oktober 2020 waarin hij volgend nieuw element ter kennis brengt: *“Beslissing van de rechtbank te Jordanië”*. De aanvullende nota vermeldt verder dat verzoeker dit document gisteren digitaal heeft ontvangen en daardoor was een vertaling onmogelijk.

4. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft inzake beslissingen van de commissaris-generaal de volheid van bevoegdheid. Het geschil wordt in zijn geheel met alle juridische en feitelijke vragen aanhangig gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient niet op elk argument aangevoerd door de partijen in te gaan.

De Raad is als enige rechtscollege bevoegd om kennis te nemen van de beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In overeenstemming met de verplichting van EU lidstaten om te voorzien in een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie zoals voorzien in artikel 46 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn), is de Raad gehouden, in geval van een beroep ingediend op basis van artikel 39/2 § 1 van de Vreemdelingenwet, een volledig en *ex nunc* onderzoek te voeren conform artikel 46 § 3 van de Asielprocedurerichtlijn.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De bewijslast en de samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "*Kwalificatierichtlijn*") en artikel 13, lid 1 van de Asielprocedurerichtlijn.

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "*indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker*" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende*

verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling

5.1. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, zoals UNRWA van de vluchtelingenstatus dienen uitgesloten te worden. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart van Palestijnse origine en in Jordanië geboren te zijn en niet UNRWA geregistreerd te zijn (notities, p. 2-3). De bestreden beslissing onderzoekt de nood aan bescherming van verzoeker derhalve terecht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wat ook niet betwist wordt door verzoeker.

5.2. De vluchtmotieven van verzoeker worden samengevat in het onderdeel A. feitenrelaas van de bestreden beslissing zoals hierboven weergegeven. De Raad stelt vast dat verzoeker deze samenvatting niet betwist.

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt omdat (I) de door hem aangehaalde voorbeelden van discriminerende behandeling niet van die aard zijn dat kan gesproken worden van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omdat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend moeten zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, terwijl dit in zijn geval niet het geval blijkt te zijn; (II) wat de drievoudige klacht betreft uit niets kan worden opgemaakt dat hij wel degelijk werd veroordeeld met betrekking tot deze aanklachten en dat het enige document dat hij voorlegt als begin van bewijs een uittreksel van zijn gerechtelijk dossier is waarop 4 data te zien zijn maar dat uit dit document niet kan opgemaakt worden om welke redenen deze zaken werden aangestipt, dat waar hij door zijn advocaat in het ongewisse zou zijn gelaten betreffende zijn mogelijke veroordelingen van verzoeker kan verwacht worden dat hij zelf alle relevante informatie waarop hij de hand kon slaan zou uitspitten om zijn eigen risico op vervolging in te schatten en hij dat met betrekking tot de door hem voorgelegde wet niet deed en hij zich diende te informeren of het advies niet kon worden verleend via andere kanalen zoals skype, (III) zijn relaas betreffende zijn reisweg en het volgens hem ontbreken van een uitreisstempel in zijn paspoort niet kan worden aangetoond daar hij moedwillig zijn paspoort vernietigde in de luchthaven van Oostenrijk en dat het feit dat hij de autoriteiten trachtte te misleiden tot gevolg heeft dat de geloofwaardigheid van zijn overige verklaringen met een grotere dan normale gestrengheid beoordeeld dient te worden en dat hij geen geldige verschoning geeft voor zijn gedrag daar hij stelt dat hij handelde op aanraden van vrienden om niet teruggestuurd te worden en dat (IV) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande appreciatie niet in positieve zin vermogen om te buigen.

5.3. Na grondig onderzoek van het administratief dossier, de door partijen bijgebrachte landeninformatie, het verzoekschrift en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, stelt de Raad het volgende vast met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven.

5.4. Volgens zijn verklaringen, zou verzoeker hebben deelgenomen aan betogingen op 22 februari, 4 maart en 9 mei 2017 tegen de beslissing van de Jordaanse overheid in 2017 om de prijzen van de Palestijnse paspoorten te verhogen van 25 naar 300 dinar. Zo hij geen problemen heeft gekend na de eerst twee betogingen waaraan hij deelnam, verklaart verzoeker dat hij op 11 mei 2017 gearresteerd werd en geslagen en na enkele dagen naar het parket werd gebracht. Daar werd hij eerst veroordeeld tot 7 dagen gevangenisstraf maar na protest van verzoeker werd het verhoogd tot 15 dagen omdat hij zonder toestemming had gepraat. Hij verklaart dat zij er verbaal vernederd werden en hun hoofden kaalgeschoren. Na een zitting van de rechtbank werd hij vrijgelaten op borg en op voorwaarde dat hij op een vaste woonplaats bleef (notities, p. 9).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat verzoeker verklaart dat hij vernam van zijn advocaat dat er een drievoudige klacht tegen hem werd ingediend waarbij hij beschuldigd wordt van *“verzet tegen de veiligheidsdiensten”*, *“schade toebrengen aan het algemeen belang van de staat”*,

en *“conflicten veroorzaken op sociale media”* (notities, p. 9). De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal vast dat het enige document dat verzoeker neerlegt bij de indiening van het verzoek dat hierop betrekking zou kunnen hebben een uittreksel is van het gerechtelijk dossier (zie administratief dossier, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 9). Het document dat is opgenomen in het administratief dossier, bevat 5 data tussen 7 april 2016 en 15 september 2018. Hierover verklaart de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud *“geen reden te zien, telkens de naam van de afdeling en de rechtbank”* (notities, p. 10).

Ook uit verzoekers verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud kan niet opgemaakt worden waarnaar de vermeldingen bij de data op het uittreksel van het gerechtelijk dossier verwijzen. Zo licht verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot dit document toe dat *“het eerste is een probleem dat niet met de kwestie te maken heeft”* en legt verder uit dat het om een burenruzie ging dat uiteindelijk via verzoening is opgelost en hij hier niet voor veroordeeld werd (notities, p. 10). Gevraagd naar de verwijzing naar 10 mei 2017 op het document stelt verzoeker *“dat was een dag na de betoging. De openbare aanklager Zuid-Amman rechtbank. Omwille van de betoging? Ja en de FB activiteiten”* (notities, p. 10). Evenwel stelt hij voor de andere twee vermeldingen op het document *“de reden ken ik niet, maar het komt waarschijnlijk omdat ik niet aanwezig was voor de handtekening op donderdag. Voor de laatste twee zaken werd ik wsch veroordeeld”*. (notities, p. 10). Verzoekers verklaringen hierover zijn gebaseerd op hetgeen zijn advocaat hem hierover vertelde, nu volgens de tolk het document zelf enkel de naam van de rechtbank en de afdeling maar geen redenen vermeldt.

Hieruit volgt dat uit dit document niet kan opgemaakt worden of de vier data verwijzen naar een hangende rechtszaak of een vonnis. Waar het verzoekschrift stelt dat het bijzonder moeilijk is om bewijzen te verzamelen aangaande klachten die tegen hem werden ingediend, dat hij een begin van bewijs heeft aangebracht en dat het aan verwerende partij toekomt om het verder te onderzoeken, stelt de Raad vooreerst vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verwerende partij het neergelegde document wel degelijk heeft onderzocht en tot de pertinente conclusie is gekomen dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat hij werd veroordeeld met betrekking tot de aanklachten. In het verzoekschrift wordt geen ernstige poging ondernomen om dit motief van de bestreden beslissing te ontkrachten. Door het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, zonder in te gaan op de redenen waarom het voorgelegde document wel informatie zou bevatten over de klacht dan wel de veroordeling, weerlegt verzoeker dit motief van de bestreden beslissing niet.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker ook tijdens het persoonlijk onderhoud geen duidelijkheid verschaft over de vraag waarvoor hij veroordeeld is en tot wat precies hij veroordeeld is. Zo stelt verzoeker dat zijn advocaat hem, nadat hij werd vrijgelaten heeft gezegd dat hij was beschuldigd voor verzet tegen de veiligheidsdiensten, schade brengen aan het algemeen belang van de staat en conflicten veroorzaken op sociale media (p. 9). Na zijn vertrek zou zijn advocaat hem gezegd hebben dat hij *“veroordeeld werd door de rechtbank van veiligheidszaken en de rechtbank van Zuid-Amman”* (notities, p. 9) maar niet voor welke feiten hij veroordeeld zou zijn en wat de strafmaat was (notities, p. 10) omdat zijn advocaat geen verdere uitleg heeft gegeven vooraleer hij betaald had (notities, p. 10).

Dat zijn advocaat hem wel zou zeggen dat hij veroordeeld was maar niet voor welk misdrijf noch welke straf hij zou hebben gekregen en dat hij alles geprobeerd zou hebben om documenten te bekomen is een loutere bewering en overtuigt de Raad niet. Immers, uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende op 27 september 2018 en dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 september 2019 al verklaart dat zijn advocaat hem niet heeft gezegd wat het vonnis is, maar dat hij er op wacht (vragenlijst CGVS, vraag 2). Voor zover verzoeker verklaart dat zijn advocaat hem afperste, en dat hij pogingen deed om andere documenten te bekomen maar dat dit niet mogelijk was omdat zijn advocaat 1500 dinar vroeg, en hij dit bedrag niet kan betalen, stelt de Raad vast dat hij het document dat hij wel voorlegt, via zijn broer verkreeg (notities, p. 10). Verzoeker stelt dat dit het enige document is dat zijn broer kon verkrijgen en dat *“de rest moet via de advocaat verkregen worden. Ik heb dat geprobeerd, maar dat is niet gelukt”* (notities, p. 10).

Evenwel stelt de Raad vast dat verzoeker ter terechtzitting plots wel een kopie van een vonnis van de rechtbank voorlegt. Hiernaar gevraagd verklaart verzoeker dat hij dit document de dag voor de zitting op 7 oktober 2020 heeft ontvangen en dat hij een nieuwe advocaat had aangesteld in Jordanië in april 2020. De Raad stelt vast dat verzoeker reeds sinds 2018 wachtte op verdere uitleg van zijn advocaat en tijdens het persoonlijk onderhoud in maart 2020 stelde dat hij geen antwoorden kreeg omdat zijn advocaat hem afperste.

Dat hij vervolgens pas na de bestreden beslissing het initiatief neemt om een andere advocaat aan te stellen in Jordanië, en dat hij vervolgens een kopie van een vonnis bekomt de dag voor de terechtzitting van de Raad is allerminst geloofwaardig, te meer hij ook verklaart dat hij het vonnis niet rechtstreeks ontving van zijn nieuwe advocaat, maar opnieuw per email van zijn broer. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker verder geen enkele informatie bijbrengt over de nieuwe advocaat die hij zou hebben aangesteld en dat het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde document een in het Arabisch opgestelde kopie betreft en niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar het Nederlands, zodat de Raad de inhoud ervan onmogelijk kan beoordelen. In toepassing van artikel 8 van het Koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit de Raad het voorgelegde document niet in overweging te nemen.

De Raad stelt vast dat verzoeker ook geen stukken aanbrengt met betrekking tot de betogingen waaraan hij deelnam en naar aanleiding waarvan hij beweert dat hij werd opgepakt en veroordeeld. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart dat er nieuwsartikelen zijn van de betogingen waaraan hij deelnam (notities, p. 11), maar deze niet neerlegt bij verwerende partij, noch tijdens de procedure voor de Raad.

Voorts stelt de Raad vast dat, voor zover verzoeker verklaart dat de klacht ook *“conflicten veroorzaken via sociale media”* betreft en hierover verklaart dat tijdens zijn arrestatie men zijn GSM en Facebook toonden, hem vroegen of hij de eigenaar was en dat ze al zijn wachtwoorden genomen hebben, hij verder niet verduidelijkt wat er op zijn GSM en Facebook stond dat de aandacht van de Jordaanse autoriteiten zou getrokken hebben, noch hiervan stukken neerlegt. De uittreksels van Facebook die verzoeker neerlegt bij de indiening van zijn verzoek (zie documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 5) betreffen immers, volgens zijn verklaringen *“racistische commentaren van de Jordaniërs tegen ons”* en zijn niet afkomstig van zijn persoonlijk profiel (notities, p. 5). Verder legt verzoeker, noch bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming, noch in de procedure bij de Raad enig document voor met betrekking tot activiteiten op sociale media die dateren van voor zijn beweerde aanhouding.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker noch de drievoudige aanklacht, noch de veroordeling wegens verzet tegen de veiligheidsdiensten, schade brengen aan het algemeen belang van de staat en conflicten veroorzaken op sociale media aannemelijk maakt en dat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

5.5. Waar verzoeker zich voor zijn verzoek om internationale bescherming beroept op de discriminatie die hij heeft ervaren als Palestijn in Jordanië, wijst de Raad er op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of niet kan beschermen.

Met betrekking tot de discriminatie die hij als Palestijn in Jordanië ervoer, verklaart hij dat het oneerlijk is om geen nationaal nummer te hebben en dat hij vanaf het eerste leerjaar geleerd werd dat hij een vluchteling is en dat dit voor een ongemakkelijk effect zorgt, dat *“je wordt dagelijks uitgescholden en je kan er niets tegen zeggen”*. Verder stelt hij dat hij ook op de arbeidsmarkt gediscrimineerd werd en dat *“ik heb nooit legaal gewerkt, want tot alle goede beroepen hebben we geen toegang”* en dat hij in taxi's als Palestijn door de Jordaanse politie telkens mee moest met de politie toen ze zijn identiteitskaart checkten, terwijl dat met de andere Jordaanse passagiers in de taxi niet gebeurde (notities, p. 7).

De bestreden beslissing stelt hieromtrent op goede gronden het volgende: *Wat de discriminerende behandeling betreft, geeft u verschillende zaken aan. Zo stelt u dat u in uw lagere schooltijd buiten moest blijven staan omdat u als vreemdeling werd aanzien (CGVS, pg.7), u gepest werd door andere leerlingen omdat u geen nationaal nummer had (CGVS, pg.7), u dagelijks werd uitgescholden (CGVS, pg.7), u bepaalde beroepen niet kan beoefenen (CGVS ,pg.7), families niet toelaten dat hun dochters met jullie huwen (CGVS ,pg.7), u steeds extra werd gecontroleerd door de politie (CGVS, pg.7) en er steeds verwijzingen worden gemaakt naar jullie rol in 'Black September', het conflict in 1970 tussen de Jordaanse staat en Palestijnse vluchtelingen waaruit bepaalde maatregelen ten aanzien van Palestijnen zijn voortgevloeid (CGVS, pg. 7). In deze dient te worden opgemerkt, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, dat deze vormen van discriminatie niet van die aard zijn dat kan worden gesproken over vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.*

Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit voorgaande blijkt dit echter niet het geval te zijn. Daarnaast blijkt dat u toegang had tot scholing en een opleiding kon volgen aan de universiteit (CGVS, pg.6). Alhoewel u steeds illegaal zou hebben gewerkt omdat u geen toegang had tot alle goede beroepen (CGVS, pg.7), zou u de laatste twee jaar in alarmsystemen hebben gewerkt en daarvoor wat van alles hebben gedaan (CGVS, pg.6). U kon met andere woorden in uw onderhoud voorzien. Uw vader was schoenmaker en uw broer werkte af en toe in aluminium design (CGVS, pg. 6). U had toegang tot huizing (CGVS, pg.3). U maakt dan ook niet aannemelijk dat er in uw hoofde sprake is van discriminatie die het leven in uw land van herkomst ondraaglijk maakt.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geenszins aantoonbaar een nood te hebben aan internationale bescherming, te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan dat stellen dat hij verschillende redenen aanhaalde waarom hij gevlucht is uit Jordanië en vreesde voor zijn leven, de aanhoudende discriminatie tegen Gaza-Palestijnen aanhaalde, de verklaringen die hij hierover aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud letterlijk te citeren, en te plegen dat het voor hem onbegrijpelijk is hoe verwerende partij kan stellen dat de discriminatie en racistische behandeling niet systematisch zou zijn geweest, dan wel niet tot internationale bescherming zou leiden. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee geen overtuigende argumenten bijbrengt die de pertinente vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen en geenszins een nood aan internationale bescherming aantoonbaar. Het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen en bekritisseren van de bestreden beslissing zonder *in concreto* aan te tonen dat verzoeker het slachtoffer was of zal worden van systematische discriminatie volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk te maken.

Uit zijn verklaringen blijkt ook niet dat de discriminatoire behandelingen waarvan verzoeker het slachtoffer werd, dermate ernstig was dat zij als daden van vervolging of ernstige schade kunnen worden beschouwd of dat hij het slachtoffer werd van een samenstel van maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om met ernstige grondrechtenschendingen te worden gelijkgesteld in de zin van artikel 48/3 § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ook de door verzoeker bij het indienen van het verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande beoordeling om te buigen. De bestreden beslissing stelt hierover op goede gronden het volgende:

“De door u voorgelegde documenten, die hierboven nog niet werden besproken, vermogen niet voorgaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De kopie van uw geboorteakte, het document dat uw afstamming bewijst en de verblijfsvergunning van uw vader en grootvader tonen uw herkomst en origine aan, elementen die niet door het CGVS in twijfel worden getrokken. De kopie van uw medisch attest en de foto van uw hand toont aan dat u problemen ondervond aan uw hand, niet meer en niet minder. De racistische commentaren op Facebook tegen Palestijnen in Jordanië, het Human Rights rapport 2018 en het rapport inzake ‘Zwarte September’ tonen aan dat de situatie van Palestijnen in Jordanië niet gemakkelijk is, maar tonen geen individuele vervolging in uw hoofde aan. Uw eerste psy attest betreft uw statuut in Jordanië en de psychologische problemen die u daardoor ondervond, waarop reeds veelvuldig werd geargumenteed. Uw tweede psy attest geeft uw problemen aan met betrekking tot de leefomstandigheden in het opvangcentrum, uw verlangen naar een eigen woonst en de procedure waarin u zich bevindt. Deze elementen hebben echter geen uitstaan met de door u vooropgestelde vrees.” De Raad stelt vast dat het verzoekschrift deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, ongemoeid laat en maakt deze motieven tot de zijne.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk wordt gemaakt.

6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Jordanië zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 § 2 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2 § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET